

Fugge il verno dei dolori

Scherzi Musicali (1607)

Gabriello Chiabrera (1552 – 1638)

Claudio Monteverdi (1567 – 1643)

Fug - ge il ver - no dei do - lo - ri pri - ma - ve - ra de gl'a - mo - ri se ne tor - na

Fug - ge il ver - no dei do - lo - ri pri - ma - ve - ra de gl'a - mo - ri se ne tor - na

Fug - ge il ver - no dei do - lo - ri pri - ma - ve - ra de gl'a - mo - ri se ne tor - na

tut - ta a - dor - na di fio - ret - ti la - sci - vet - ti ma non tor - no

tut - ta a - dor - na di fio - ret - ti la - sci - vet - ti ma non tor - ni

tut - ta a - dor - na di fio - ret - ti la - sci - vet - ti ma non tor - ni

tu già mai Filli in - gra - ta di - spie - ta - ta a dar fi - ne a li miei gua - i.

tu già ma - i Fil - li in - gra - ta di - spie - ta - ta a dar fi - ne a li miei gua - i.

tu già ma - i Fil li in gra - ta di - spie - ta - ta a dar fi - ne a li miei gua - i.

Ritornello

2. Senti Zeffiro che spira
Vedi Amor che l'arco tira,
E c'invita
A dolce vita
Vita quieta
Vita lieta
E tu sorda, e cieca, ah! lasso,
Neghitosa
Disdegnosa
Ti starai qual duro sasso.

3. Senti piange Tortorella
Quasi afflitta vedovella,
Che non trova
Che le giova
In suo errante
Caro amante
E tu viver sempre vuoi
Sola in noie
Da le gioie
Nascondendo i sensi tuoi.

4. Tu non sai che lieto stato
E il trovarsi accompagnato,
Mira Filli
Amarilli
Quanto gode
Con sua lode
Di star sempre a Tirsi in braccio,
Filli o quanto
Farai pianto
Se disprezzi questo laccio.

Fugge il verno dei dolori (Claudio Monteverdi)

In 1607 werd dit lied gepubliceerd door Claudio's broer als onderdeel (derde) van een aantal (achttien) muzikale scherzo's voor drie stemmen. Ze zijn opgedragen aan graaf Francesco Gonzaga, bedoeld voor het hof van Mantua.

Vertaling:

Fugge il verno dei dolori
primavera degli amori
se ne torna tutt'adorna
di fioretti lascivetti
ma non torni tu già mai
Filli ingrata di spietata
A dar fine a li miei guai.

De verdrietige winter wijkt
de lieflijke lente
komt weer, versierd
met kleine spottende bloesems
maar jij komt nooit terug
ondankbare medogenloze Phyllis
noch bevrijd jij me van mijn ellende

Senti Zeffiro che spira
Vedi Amor che l'arco tira,
E c'invita A dolce vita
Vita quieta Vita lleta
E tu sorda, e cieca ahi lasso
Neghitosa Disdegnosa
Ti starai qua duro sasso.

Hoor de Zephir waaien
zie hoe Cupido zijn boog spant
en ons uitnodigt tot een heerlijk leven
een vredig en vrolijk leven
en jij bent doof en blind - mijn smart
Jij, die mij afwijst en vernedert
blijft hard als steen

Senti piange Tortorella
Quasi afflitta vedovella,
Che non trova Che le giova
In suo errante Caro amante
E tu viver sempre vuoi
Sola in noie Da le gioie
Nascondendo i sensi tuoi

Hoor het duifje wenen
als een treurende weduwe
niemand kan haar geliefde
aan haar teruggeven
En jij wilt in spijt alleen verder leven
Van alle plezier
keer jij je af

Tu non sai che lieto stato
E il trovarsi accompagnato
Mira Filli Amarilli
Quanto gode Con sua lode
Di star sempre a Tirsi in braccio,
Filli o quanto Farai pianto
Se disprezzi questo laccio.

Jij kent niet het genot
om samen te zijn
kijk Phyllis, mijn amaryllis
zie ze haar blijheid uiten
door Tirsis' omhelzing te delen
Phyllis, bedenk wat een spijt je nog krijgt
als je onze vereniging veracht.